

Chorna, H. V. (2019). Do pytannia natsionalnykh tsinnisnykh oriientsatsii studentiv zakladiv vyshchoi osvity: definyvnyi analiz ta sutnisni kharakterystyky problemy [On the issue of national value orientations of students of institutions of higher education: definitive analysis and essential characteristics of the problem]. *Pedahohika formuvannia tvorchoi osobystosti u vyshchii i zahalnoosvitnii shkolakh – Pedagogy of Formation of Creative Personality at Higher and Secondary Comprehensive Schools*, 67(2), 196–199 [in Ukrainian].

АНОТАЦІЯ

Узагальнено визначення цінностей: багатовимірне цілісне утворення, яке відображає специфічну галузь взаємин суб'єкта й об'єкта, осмислених із погляду цілей, інтересів і потреб індивіда, а також віддзеркалює об'єктивний характер значущості суб'єкта для об'єкта й об'єкта для суб'єкта, і передбачає креативне відтворення суб'єктом ціннісних якостей об'єкта. Підкреслено, що «цінності» не є тотожними «істині», «ідеалам», «нормам», «потреbam», «інтересам», «користі», «оцінці», «цілям» та «ідеям», але всі вони перебувають у тісних взаєминах. Їх функціонування відбувається в процесі діяльності й обумовлено існуванням і самим розвитком суспільства. Ціннісні орієнтації особистості функціонують на основі суспільної системи цінностей, нерозривно пов'язані з нею, вони спрямовані на засвоєння та творення певних цінностей, тому виконують такі функції: залучають індивіда до систем норм і цінностей соціуму; сприяють самоствердженню особистості, реалізації її здібностей, соціальних очікувань; забезпечують гармонізацію «внутрішнього» світу особистості, систематизацію знань, норм, стереотипів. Вважають, що система ціннісних орієнтацій більш варіативна, ніж система суспільних цінностей.

Ключові слова: ціннісні орієнтації, цінності, потреби, інтереси, ідеали, істина, ціннісна царина.

УДК 37.018.46:004

ESSENCE OF PEDAGOGICAL TECHNOLOGY OF DISTANCE LEARNING IN THE SYSTEM OF POSTGRADUATE PEDAGOGICAL EDUCATION

СУТНІСТЬ ПЕДАГОГІЧНОЇ ТЕХНОЛОГІЇ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ В СИСТЕМІ ПІСЛЯДИПЛОМНОЇ ПЕДАГОГІЧНОЇ ОСВІТИ

Irina Sosnova

здобувач 2 курсу третього
(освітньо-наукового) рівня вищої
освіти освітньої програми
«Освітні, педагогічні науки»
E-mail: i.sosnova@ippo.dn.ua
ORCID 0000-0002-6813-3788
ДВНЗ «Донбаський державний
педагогічний університет», Україна

Irina Sosnova

getter of the 2st year of the third
(educational and scientific) level of higher
education of the educational program
“Educational and Pedagogical Sciences”
E-mail: i.sosnova@ippo.dn.ua
ORCID 0000-0002-6813-3788
SHEI “Donbas State Pedagogical
University”, Ukraine

ABSTRACT

The article states that postgraduate pedagogical education is an organic component of continuing education, which contributes to the training and retraining of the personnel, improving qualifications, obtaining new knowledge, and ensures the modernization of education based on the understanding of national and foreign experience. The classification of technologies of distance learning is singled out: providing educational materials (books and printed materials, electronic texts and publications, computer educational presentations, multimedia, hypermedia, television, etc.); transmitting educational materials (online programs, online platforms, online services, audio and video media, Internet, etc.); interacting participants in the educational process (online conferences, e-mail, group networks, chat, forum, blog, etc.). It is emphasized that when introducing pedagogical technologies of distance learning into the system of postgraduate pedagogical education it is important to comply with requirements such as scientificity (the feasibility of application must be substantiated by scientific studies), consistency (structure and hierarchy of components, relationships between them, logic, integrity, unity of the conceptual apparatus), efficiency (achievement of planned results), multifunctionality (performance of educational, organizational, educational, etc. functions), manageability (providing diagnostics and correction of results). It is emphasized that in the educational process of institutions of postgraduate pedagogical education, as a rule, mixed technologies of distance learning and special web resources are used (more student-centered learning, support for independent and cooperative learning, the ability of the applicant to adapt learning conditions, the ability to study anywhere and in any time), developed using various support systems (Moodle, Google Classroom, Zoom, Classtime, LearningApps.org, Padlet.com). It is concluded that the pedagogical technology of distance learning in the system of postgraduate pedagogical education is a technology of indirect interaction of participants in the educational process using various support systems (Moodle, Google Classroom, Zoom, Classtime, etc.), which is characterized by promptness, informativeness, openness, flexibility, massiveness, remoteness, asynchrony, parallelism, economy, technology, internationality, sociality.

Key words: *pedagogical technologies, distance learning, postgraduate pedagogical education, educational process.*

Актуальність теми. Реалії життя у XXI ст. є досить динамічними, характеризуються постійним прогресом, рухом уперед, удосконаленням техніки, поширенням новітніх технологій на всі галузі життя, тому знань, умінь і навичок, якими ми володіємо сьогодні, завтра – уже замало. Тепер, аби бути успішною, конкурентоспроможною на ринку праці, людина має йти «у ногу із часом», постійно працювати над собою, розвиватися, удосконалювати hard skills і soft skills навички, бути відкритою до нових знань, виявляти креативність та ініціативність, це зумовлює стрімкий розвиток концепції «Lifelong learning» («Навчання впродовж усього життя»). На жаль, не кожен може самостійно навчатися протягом усього життя. Саме неперервна освіта має забезпечити гармонійний розвиток кожної особистості, виховати в кожній людині свідому потребу в підвищенні рівня знань.

У визначеннях неперервної освіти простежуються три головних підходи –

це професійна освіта дорослих, потреба в якій викликана необхідною компенсацією знань та вмінь, недоотриманих у процесі навчання («освіта на все життя»); довічний процес «учитися все життя»; освіта через потреби особистості, прагнення якої до постійного пізнання себе й навколишнього світу стає її цінністю («освіта через усе життя») (Енциклопедія освіти, 2021).

Зазначимо, що органічним складником неперервної освіти є післядипломна педагогічна освіта, що сприяє підготовці та перепідготовці кадрів, підвищенню кваліфікації, отриманню нових знань, забезпечує проведення модернізації освіти на основі осмислення національного та зарубіжного досвіду.

Аналіз загального змісту педагогічної концепції неперервної освіти, поглядів вітчизняних учених (І. Зязюн, Н. Ничкало, В. Поліщук, Л. Сігаєва та ін.), власний досвід уможливають зазначити, що післядипломна педагогічна освіта сприяє навчанню протягом усього життя, взаємозв'язку загальної та професійної освіти, відкритості, гнучкості системи освіти, адекватній оцінці та визнанню освіти не за способами її отримання, а за фактичним результатом, запроваджує різноманітні форми, методи, засоби, методики навчання та їхній вільний вибір, механізми стимулювання мотивації до навчання тощо.

Якісно новим, прогресивним видом навчання, який активно запроваджується в системі післядипломної педагогічної освіти, є дистанційне навчання, доступ до якого здійснюється на основі передових інформаційних технологій.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Останні десятиліття в науковій літературі багато уваги приділено питанням, пов'язаним із неперервною освітою, бо активно обговорюється питання розвитку концепції «Lifelong learning» у контексті навчання особистості та її професійного самовдосконалення. Різні аспекти зазначеної проблематики знайшли своє відображення в наукових працях Т. Джаман (неперервна освіта як головний системоутворювальний чинник формування особистості), І. Зязюна (філософія педагогічної якості в системі неперервної освіти; неперервна освіта як основа соціального поступу), С. Калаурі (педагогічна концепція організації неперервності освіти майбутніх фахівців), Н. Ничкало (теоретико-методологічні проблеми та перспективи розвитку неперервної професійної освіти), Л. Сігаєвої (підвищення кваліфікації фахівців як складник неперервної професійної освіти), Я. Усатюк (неперервна освіта як основна вимога сучасного суспільства) та ін.

Особливості підготовки, підвищення кваліфікації та розвитку професійної майстерності педагогів у системі післядипломної педагогічної освіти досліджено в наукових працях вітчизняних учених Л. Антонюк, В. Паздрія (особливості організації навчання в системі підвищення кваліфікації педагогічних працівників у навчальному середовищі закладу післядипломної освіти), Н. Гузій, В. Ляхоцького, Є. Чернишової (підготовка науково-педагогічних кадрів у системі післядипломної педагогічної освіти: зміст, організаційні форми, технології), А. Кендюхової (розвиток системи інтернаціоналізації освітнього процесу як пріоритет інноваційного розвитку післядипломної педагогічної освіти), Л. Кондратової (технології навчання в системі відкритої післядипломної освіти), В. Купрієвич (сучасні вимоги до змісту післядипломної освіти), О. Самойленко (проєктування технологій змішаного навчання в системі відкритої післядипломної педагогічної освіти), В. Сидоренко (єноменологія педагогічної майстерності вчителя в умовах післядипломної освіти), Т. Чаусової

(особливості самоідентифікації фахівців у системі післядипломної педагогічної освіти), І. Якухна (теоретико-методичні основи інноваційного розвитку післядипломної педагогічної освіти регіону) та ін.

На сьогодні є багатогранна палітра поглядів сучасних дослідників щодо особливостей дистанційного навчання в системі післядипломної педагогічної освіти: основи дистанційного навчання як форми навчання та педагогічної технології, організація дистанційного навчання з урахуванням особливостей післядипломної педагогічної освіти, напрями впровадження технологій дистанційного навчання в освітню діяльність ЗВО ППО (С. Антощук, В. Гравіт), особливості організації та вимоги до формування змістової компоненти методичної системи підвищення кваліфікації педагогічних працівників у комп'ютерно орієнтованому навчальному середовищі закладу післядипломної педагогічної освіти (К. Колос, Л. Лупаренко), організація дистанційного навчання в закладах післядипломної педагогічної освіти (Л. Ляхоцька) та ін. Викликають інтерес наукові дослідження К. Колос (ProShowProducer як засіб створення мультимедійних презентацій для підтримки навчально-пізнавального процесу в закладі післядипломної педагогічної освіти), Л.Олійник (застосування базових сервісів Google у системі післядипломної педагогічної освіти), Т. Тихонової (особливості організації навчання спецкурсу «Інформаційно-комунікаційні технології професійної діяльності вчителя» в умовах післядипломної освіти) та ін.

Узагальнюючи наукові погляди представників психолого-педагогічних досліджень, доходимо висновку, що виокремлена проблема є доволі актуальною, має теоретичне та практичне значення для сучасної освіти.

Формулювання цілей (мета) статті, постановка завдання. Мета статті полягає в розкритті сутності педагогічної технології дистанційного навчання в системі післядипломної педагогічної освіти.

Виклад основного матеріалу дослідження з повним обґрунтуванням отриманих наукових результатів. Основні положення закону «Про освіту», «Про вищу освіту», пріоритетні завдання, окреслені в концепції розвитку неперервної педагогічної освіти, потребують перетворення післядипломної педагогічної освіти в систему відкритого типу й залучення до новітніх інформаційних і комунікаційних технологій. Так, у законі «Про вищу освіту» зазначено, що післядипломна освіта – це спеціалізоване вдосконалення освіти та професійної підготовки особи через поглиблення, розширення та оновлення її професійних знань, умінь та навичок чи отримання іншої професії, спеціальності на основі здобутого раніше освітнього рівня та практичного досвіду (Закон України «Про вищу освіту», 2021).

Акцентуючи на новітніх педагогічних технологіях, наразі для післядипломної освіти в пріоритеті є дистанційне навчання (далі – ДН), що передбачає організацію освітньої діяльності (аудиторна та позааудиторна робота) з використанням сучасних інформаційних і комунікаційних технологій.

Зважаємо на думку вчених С. Антощук, В. Гравіт, які в післядипломній педагогічній освіті виокремили основні варіанти організації ДН:

– перший варіант реалізується в межах очно-дистанційної чи заочно-дистанційної форми навчання (використання технологій ДН переважно на дистанційних етапах навчання для забезпечення самостійної роботи здобувачів), засобами дистанційних курсів, консультацій, чатів і форумів;

– другий (притаманний зарубіжним ЗВО) реалізується в межах самостійної роботи (здобувач обирає освітню програму, оформлює заявку, сплачує за навчання, зараховується на навчання, закріплюється за тьютором, отримує доступ до навчально-методичного комплексу, розробляє індивідуальний план підвищення кваліфікації тощо), засобами технологій ДН (мережева);

– третій – змішаний (передбачає оптимальне поєднання різних аспектів першого та другого варіантів, є найдоцільнішим в освітній діяльності закладів післядипломної педагогічної освіти) (Антощук, & Гравіт, 2015).

Логіка дослідження вимагає вивчення сутності педагогічної технології дистанційного навчання в системі післядипломної педагогічної освіти, для того, щоб краще зрозуміти суть, розглянемо її потрактування: сукупність методів, форм і засобів взаємодії з людиною в процесі самостійного, але контрольованого засвоєння ним певної кількості знань (Думанський, 2008), сукупність знань та відомостей про методи, форми, прийоми та засоби організації освіти користувачів, розподілених у просторі та часі (Корченко, 2016), технології опосередкованого активного спілкування викладачів зі студентами з використанням телекомунікаційного зв'язку та методології індивідуальної роботи студентів зі структурованим навчальним матеріалом, поданим в електронному вигляді (Охотник, 2018), сукупність знань про способи й засоби процесу навчання, яке відбувається на основі інформаційно-комунікативних технологій, під час якого можна простежити якісну зміну об'єкта (Кудлай, 2018), технології створення, передання й збереження навчальних матеріалів, організації й супроводу навчального процесу дистанційного навчання за допомогою телекомунікаційного зв'язку (Кухаренко, & Рибалко, 2002).

Аналіз досліджень у цій галузі (Р. Гуревич, Н. Думанський, М. Кадемія, Ю. Овод та ін.) дозволяє класифікувати технології дистанційного навчання: подання навчальних матеріалів (книги та друковані матеріали, електронні тексти та публікації, комп'ютерні навчальні презентації, мультимедіа, гіпермедіа, телебачення тощо); передання освітніх матеріалів (онлайн-програми, онлайн-платформи, онлайн-сервіси, аудіо- та відео носії інформації, Інтернет тощо); взаємодія учасників освітнього процесу (онлайн-конференції, електронна пошта, групові мережі, чат, форум, блог тощо)

Технології дистанційного навчання в системі післядипломної педагогічної освіти розкривають можливості позитивного впливу на розв'язання таких проблем під час підготовки та перепідготовки фахівців: підвищення рівня якості освіти у ЗВО; реалізація потреб здобувачів в освітніх послугах; підвищення професійної мобільності й активності; формування єдиного освітнього простору в межах післядипломної освіти; індивідуалізація навчання під час масовості вищої освіти (Бацуровська, & Самойленко, 2011).

В процесі формування ДН у системі післядипломної педагогічної освіти необхідно враховувати цілі, зміст, організацію освітньої діяльності (освітні програми, навчальні плани, робочі програми навчальних дисциплін, силабуси), особливості контингенту (вік, досвід роботи (категорія)), рівень комп'ютерної грамотності здобувачів, ступінь готовності професорсько-викладацького складу користуватися зазначеними технологіями, матеріально-технічне забезпечення закладу.

Зазначимо, що, впроваджуючи педагогічної технології дистанційного

навчання в систему післядипломної освіти, важливо дотримуватися вимог науковості (доцільність застосування має бути обґрунтована науковими дослідженнями), системності (структура та ієрархія компонентів, взаємозв'язок між ними, логіка, цілісність, єдність понятійного апарату), ефективності (досягнення запланованих результатів), поліфункціональності (виконання навчальної, організаційної, виховної тощо функцій), керованості (забезпечення діагностики та корекції результатів).

Аналіз наукових праць вітчизняних учених (С. Антощук, В. Биков, В. Гравіт, В. Кухаренко, Є. Полат та ін.) уможлиблює зазначити, що як педагогічній технології дистанційному навчанню властиві оперативність, інформативність, відкритість, гнучкість, масовість, далекодія, асинхронність, паралельність, економічність, технологічність, інтернаціональність, соціальність тощо.

В освітньому процесі закладів післядипломної педагогічної освіти використовуються змішані технології дистанційного навчання та спеціальні вебресурси (більш студентоцентроване навчання, підтримка незалежного та кооперативного навчання, можливість здобувача пристосовувати умови навчання, здатність навчатися в будь-якому місці та в будь-який час), що розробляються з використанням різноманітних систем підтримки:

– платформа Moodle (безкоштовна відкрита, повнофункціональна система організації дистанційного навчання та створення електронних курсів, що має широкий набір інструментів для взаємодії учасників освітнього процесу: форми здавання завдань; дискусійні форуми; завантаження файлів; журнал оцінювання; обмін повідомленнями; календар подій; новини та анонси; онлайн-тестування; Вікі-ресурси);

– платформа Google Classroom (сервіс призначений для створення віртуальних класів, що пов'язує Google Docs, Google Drive і Gmail, дозволяє організувати онлайн-навчання (проводити тестування, контролювати, систематизувати, оцінювати діяльність, переглядати результати виконання вправ, застосовувати різні форми оцінювання, коментувати), використовуючи відео-, текстову та графічну інформацію, відправляти повідомлення, вести онлайн-бесіди в режимі реального часу, показувати екрани, дивитись і працювати разом тощо);

– Zoom (сервіс для організації онлайн-занять, вебсеінарів (вебінарів), відеоконференцій, онлайн-зустрічей тощо, дозволяє проведення онлайн-занять із відео, демонструвати матеріал занять і сеінарів, планувати заходи заздалегідь і запрошувати учасників, записувати заходи, організувати чати для листування та обміну матеріалами тощо);

– платформа Classtime (для створення інтерактивних навчальних додатків, що дозволяє вести аналітику освітнього процесу та реалізовувати стратегії індивідуального підходу тощо);

– LearningApps.org (онлайн-сервіс, дозволяє створювати інтерактивні вправи та використовувати в роботі з інтерактивною дошкою чи як індивідуальні вправи тощо);

– Padlet.com (віртуальна дошка для розміщення плиток-дописів із текстовою інформацією, гіперпоіликаннями, зображеннями, прикріплювати файли, аудіо-, відеозаписи тощо) та ін.

Отже, педагогічна технологія дистанційного навчання в системі післядипломної педагогічної освіти – це технологія опосередкованої взаємодії учасників освітнього процесу з використанням різноманітних систем підтримки (Moodle, Google Classroom, Zoom, Classtime тощо), якій властиві оперативність, інформативність, відкритість, гнучкість, масовість, далекодія, асинхронність, паралельність, економічність, технологічність, інтернаціональність, соціальність.

Висновки та перспективи подальших розвідок у даному напрямку. Дистанційне навчання в післядипломній педагогічній освіті забезпечує процес навчання, дозволяє якісно змінити його зміст, методи й організаційні форми, мотивацію до активної пізнавальної діяльності, передачу інформації, контроль за опануванням навчального матеріалу тощо.

Упровадження дистанційного навчання в післядипломну педагогічну освіту забезпечує доступність освіти (навчання без відриву від основної роботи), якість навчання (застосування сучасного, інтерактивного навчально-методичного забезпечення), варіативність навчання (дистанційні курси, вільний вибір послідовності та порядку вивчення матеріалу), задоволення професійних інтересів (урахування підготовки та можливостей, індивідуальний підхід), економія коштів тощо.

ДЖЕРЕЛА І ЛІТЕРАТУРА

Антощук, С. В., & Гравіт, В. О. (2015). Основи організації дистанційного навчання в післядипломній педагогічній освіті: наук. посіб. Суми: НІКО, 180 с.

Бацуровська, І. В., & Самойленко, О.М. (2011). Технології дистанційного навчання у вищій освіті. *Альянс наук: вчений вченому: 2011 рік: матеріали VI Міжнар. наук.-практ. конф. (Дніпропетровськ, 25–26 лют. 2011 р.): Т. 6: Наукові праці з педагогіки та психології. Дніпропетровськ: Біла К.О., С. 26–29.*

Думанський, Н. О. (2008). Класи сучасних технологій дистанційної освіти. *Вісник Національного університету «Львівська політехніка»*. № 610. С. 119–125.

Енциклопедія освіти /Нац. акад. пед. наук України; гол. ред. В.Г.Кремень. 2-ге вид., допов. та перероб. Київ: Юрінком Інтер, 2021. 1144 с.

Закон України «Про вищу освіту» від 01.01.2014 р. (зі змінами від 02.11.2021 р. № 1838-IX). Відомості Верховної Ради (ВВР), 2021, № 47, ст. 384. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1556-18#Text>

Корченко, Т. А. (2016). Організація поточного контролю знань студентів під час практичних занять з предмету «Обчислювальна техніка і програмування» з використанням засобів дистанційного навчання. *Проблеми і перспективи розвитку освіти. Організація дистанційної освіти у загальноосвітній та вищій школі: зб. статей Всеукр. наук. конф. (15–16 січня 2016 р.). Дніпропетровськ: GlobalNauka, С. 61–64.*

Кудлай, О. І. (2018). Дистанційне навчання іноземних мов у процесі професійної підготовки майбутніх юристів. *Гуманітарний часопис*, № 1. С. 73–78.

Кухаренко, В. М., Рибалко, О.В., & Сиротенко, Н.Г. (2002). Дистанційне навчання та умови застосування. Харків, 320 с.

Охотник, Г. (2018). Теоретичні основи щодо організації дистанційного навчання в школі. URL: <https://www.google.com/url>

REFERENCES

Antoshchuk, S. V., & Hravit, V. O. (2015). *Osnovy orhanizatsii dystantsiinoho navchannia v pisliadyplomnii pedahohichnii osviti: nauk. posib. [Basics of distance learning organization in postgraduate pedagogical education: scientific manual]*. Sumy: NIKO [in Ukrainian].

Batsurovska, I. V., & Samoilenko, O. M. (2011). Tekhnolohii dystantsiinoho navchannia u vyshchyi osviti [Distance learning technologies in higher education]. *Alians nauk: vchenyi vchenomu: 2011 rik: materialy VI Mizhnar. nauk.-prakt. konf. (Dnipropetrovsk, 25–26 liut. 2011 r.): T. 6: Naukovi pratsi z pedahohiky ta psykholohii*, 26–29. Dnipropetrovsk: Bila K. O. [in Ukrainian].

Dumanskyi, N. O. (2008). Klasy suchasnykh tekhnolohii dystantsiinoi osvity [Classes of modern distance education technologies]. *Visnyk Natsionalnoho universytetu «Lvivska politehnika»*, 610, 119–125 [in Ukrainian].

Entsyklopediia osvity [Encyclopedia of Education]. (2021). V. H. Kremen (Ed.). Nats. akad. ped. nauk Ukrainy. Kyiv: Yurinkom Inter [in Ukrainian].

Zakon Ukrainy «Pro vyshchu osvitu» vid 01.01.2014 r. (zi zminamy vid 02.11.2021 r. № 1838-IX) [Law of Ukraine “On Higher Education” dated 01.01.2014 (as amended from 02.11.2021 No. 1838-IX)]. (2021). *Vidomosti Verkhovnoi Rady (VVR)*, 47, st. 384. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1556-18#Text> [in Ukrainian].

Korchenko, T. A. (2016). Orhanizatsiia potochnoho kontroliu znan studentiv pid chas praktychnykh zaniat z predmetu «Obchysliuvalna tekhnika i prohramuvannia» z vykorystanniam zasobiv dystantsiinoho navchannia [Organization of current control of students’ knowledge during practical classes on the subject “Computer Technology and Programming” using distance learning tools]. *Problemy i perspektyvy rozvytku osvity. Orhanizatsiia dystantsiinoi osvity u zahalnoosvitnii ta vyshchyi shkoli: zb. statei Vseukr. nauk. konf. (15–16 sichnia 2016 r.)*, 61–64. Dnipropetrovsk: GlobalNauka [in Ukrainian].

Kudlai, O. I. (2018). Dystantsiine navchannia inozemnykh mov u protsesi profesiinoi pidhotovky maibutnykh yurystiv [Distance learning of foreign languages in the process of professional training of future lawyers]. *Humanitarnyi chasopys*, 1, 73–78 [in Ukrainian].

Kukharenska, V. M., Rybalko, O. V., & Syrotenko, N. H. (2002). *Dystantsiine navchannia ta umovy zastosuvannia [Distance learning and conditions of use]*. Kharkiv [in Ukrainian].

Okhotnyk, H. (2018). *Teoretychni osnovy shchodo orhanizatsii dystantsiinoho navchannia v shkoli [Theoretical foundations regarding the organization of distance learning at school]*. URL: <https://www.google.com/url> [in Ukrainian].

АНОТАЦІЯ

У статті зазначено, що органічним складником неперервної освіти є післядипломна педагогічна освіта, що сприяє підготовці та перепідготовці кадрів, підвищенню кваліфікації, отриманню нових знань, забезпечує проведення модернізації освіти на основі осмислення національного й зарубіжного досвіду. Виокремлено класифікацію технологій дистанційного навчання: подавання навчальних матеріалів (книги та друковані матеріали, електронні тексти та публікації, комп’ютерні навчальні презентації, мультимедіа, гіпермедіа,

телебачення тощо); передавання освітніх матеріалів (онлайн-програми, онлайн-платформи, онлайн-сервіси, аудіо- та відео носії інформації, Інтернет тощо); взаємодії учасників освітнього процесу (онлайн-конференції, електронна пошта, групові мережі, чат, форум, блог тощо). Підкреслено, що, впроваджуючи педагогічної технології дистанційного навчання в систему післядипломної педагогічної освіти, важливо дотримуватися вимог, таких як науковість (доцільність застосування має бути обґрунтована науковими дослідженнями), системність (структура та ієрархія компонентів, взаємозв'язок між ними, логіка, цілісність, єдність понятійного апарату), ефективність (досягнення запланованих результатів), поліфункціональність (виконання навчальної, організаційної, виховної тощо функцій), керованість (забезпечення діагностики та корекції результатів). Акцентовано, що в освітньому процесі закладів післядипломної педагогічної освіти використовуються змішані технології дистанційного навчання та спеціальні вебресурси (більш студентоцентроване навчання, підтримка незалежного та кооперативного навчання, можливість здобувача пристосовувати умови навчання, здатність навчатися в будь-якому місці та в будь-який час), що розробляються з використанням різноманітних систем підтримки (Moodle, Google Classroom, Zoom, Classtime, LearningApps.org, Padlet.com). Підсумовано, що педагогічна технологія дистанційного навчання в системі післядипломної педагогічної освіти – це технологія опосередкованої взаємодії учасників освітнього процесу з використанням різноманітних систем підтримки (Moodle, Google Classroom, Zoom, Classtime тощо), якому властиві оперативність, інформативність, відкритість, гнучкість, масовість, далекодія, асинхронність, паралельність, економічність, технологічність, інтернаціональність, соціальність.

Ключові слова: педагогічні технології, дистанційне навчання, післядипломна педагогічна освіта, освітній процес.

УДК 37.03:378.1

STUDY OF LEADING FACTORS ON THE QUALITY AND EFFICIENCY OF THE TRAINING OF FUTURE PHYSICAL EDUCATION TEACHERS IN THE FCS FIELD AMONG SCIENTIFIC AND PEDAGOGICAL EMPLOYEES OF HIGHER EDUCATION INSTITUTIONS

ДОСЛІДЖЕННЯ ПРОВІДНИХ ЧИННИКІВ НА ЯКІСТЬ І ЕФЕКТИВНІСТЬ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ТРЕНЕРІВ-ВИКЛАДАЧІВ ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ ГАЛУЗІ ФКС СЕРЕД НАУКОВО-ПЕДАГОГІЧНИХ ПРАЦІВНИКІВ ЗАКЛАДІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Сергій Черненко

кандидат наук з фізичного виховання і спорту, доцент
E-mail: chernenko.sergey65@ukr.net
ORCID 0000-0001-9375-4220
Донбаська державна машинобудівна академія, Україна

Serhii Chernenko

Ph. Din, Physical Education and Sports Associate Professor
E-mail: chernenko.sergey65@ukr.net
ORCID 0000-0001-9375-4220
Donbas State Engineering Academy, Ukraine